

[Arbejdsministeren]

Arbejdsministeren (Auken):

Gennem en række svar, som min forgænger på arbejdsministerposten har afgivet, herunder svar på tidligere spørgsmål fra hr. Kurt Hansens side, gennem den lange debat, vi havde – jeg tror, det var sidste fredag – om kommunisternes beslutningsforslag vedrørende de langtidsarbejdsløse, og gennem et nylig afholdt samråd i arbejdsmarkedsudvalget er der nøje redegjort for de planer, regeringen har med hensyn til at løse de alvorlige problemer, som de langtidsarbejdsløse stilles over for.

Hr. Kurt Hansen ved, at elementerne i denne politik er de særlige støtteordninger for langtidsarbejdsløse unge, det er forslag om forlængelse af 4 års reglen i yderligere en periode, det er spørgsmålet om omfattende uddannelses- og beskæftigelsestilbud til de langtidsarbejdsløse ud over det, der i forvejen gøres på dette felt, det er forslag om efterløn, som vi har bedt om at få allerede i løbet af denne vinter som overbygning på den eksisterende arbejdsløshedsforsikringsordning, og det er endelig spørgsmålet om indførelse af en lovlig ret for arbejdsløshedskasserne til at gå aktivt ind i arbejdsformidlingsopgaven.

Jeg erkender, at der er et problem med hensyn til, hvad der vil ske i perioden fra den 1. januar, og indtil alle disse tilbud er etableret, efterløn osv. og de særlige uddannelses- og beskæftigelsestilbud, og jeg har over for arbejdsmarkedsudvalget givet et tilsagn om, at regeringen overvejer det særlige problem, der opstår for mennesker, der i denne periode falder for 26 ugers reglen. Jeg regner med i forbindelse med det lovforslag, vi fremsætter måske allerede i næste uge, i hvert fald inden for et meget kort tidsrum, også at have en løsning på dette felt.

Alt dette ved hr. Kurt Hansen udmærket godt, det er sagt den ene gang efter den anden. Alligevel fremstilles det i begrundelsen for spørgsmålet, som om arbejdsministeren og regeringen er totalt uforstående over for de langtidsarbejdsløses problemer. Man bruger udtryk som kynisme osv. Jeg vil meget stærkt henstille, at man ikke nu iværksætter en partipolitisk motiveret skrækkampagne omkring dette spørgsmål, men at man i fællesskab prøver at løse disse problemer, som de langtidsarbejdsløse står over for. Jeg me-

ner ikke, at denne sag er en partipolitisk sag. Jeg mener, at ansvaret over for de langtidsarbejdsløse er en fælles forpligtelse for folketingets partier, og jeg advarer medlemmer, herunder også hr. Kurt Hansen, mod at køre partipolitiske fiduser på dette felt.

Kurt Hansen (VS):

Det nytter altså ikke, at arbejdsministeren forsøger at snakke sig uden om problemerne ved at henvise til partipolitiske fiduser. Der er overhovedet ikke i denne sag tale om nogen former for partipolitiske fiduser. Det, der er tale om, er, at vi har forfulgt denne sag igennem meget lang tid.

Vi tog sagen op og rejste den i spørgsmålsform, dels som skriftlige spørgsmål til arbejdsministeren, dels i udvalget, efter at det kom frem i juni måned i år, at man anså det for værende et tal i størrelsesordenen 15.000, der ville falde for 26 ugers reglen i løbet af 1978, vel at mærke under den klare forudsætning, at man videreførte dispensationen vedrørende arbejdskravet.

Det viste sig imidlertid, at i juni anede regeringen ikke noget som helst om, hvor mange der i realiteten ville falde for 26 ugers reglen, og vi fik gennem noget udvalgsarbejde i august klart frem, at der var tale om 24.600. Derfor spurgte vi, om man ville fremlægge en uddannelses- og beskæftigelsesplan, således at ingen af disse mennesker kom til at falde for 26 ugers reglen. Man svarede, at alle, der stod over for at falde for denne 26 ugers regel, ville få et reelt tilbud om uddannelse og beskæftigelse.

Men der er altså folk, der i mellemtiden er faldet for 26 ugers reglen, det kommer arbejdsministeren ikke uden om, og der er også folk, som decideret fungerer som skruibrækere den dag i dag, fordi de er faldet for 26 ugers reglen. Så kan det ikke nytte noget, at arbejdsministeren nu kommer og siger, at man er klar over problemerne, snakker uden om og bliver ved med at skubbe dem fra sig.

Realiteten var i forbindelse med augustsamlingen, at arbejdsministeren sagde: vi kommer med vores udspil i oktober måned. Men vi så ikke noget. Vi bad om et samråd, lige så snart folketinget blev ordinært samlet. Der gik en måned, før vi fik dette samråd, men der lå ikke noget konkret i dette samråd. Der ligger heller ikke noget konkret